

HARLEQUIN®

King

ROBYN GRADY

MILJARDÄRI
LIBAKIHLUS

022
APRILL

Robyn Grady
The Billionaire's Fake Engagement
2009

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-le. Kaanekujundus pärineb Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud. See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Jana Kuremägi
Korrektor Inna Viires

© 2009 by Robyn Grady
© 2010 Kirjastus ERSEN

® ja TM litsentseeritud kaubamärgid kuuluvad Harlequin Enterprises Limitedile. Kaubamärgid, mis on tähistatud märgiga ®, on registreeritud Eestis ja/või Siseturu Harmoniseerimise Ametis või mõnes muus riigis.

E04206310
ISBN 978-9949-12-889-1

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest www.ersen.ee ja e-raamatud www.ebooks.ee

Armas lugeja

Eksimine on inimlik, andestamine jumalik – see on õilis vana-sõna, mille järgi elada. Aga kas teie ei ole kunagi nii rängalt põletada saanud, et ei suuda seda põhjustanud inimesele andestada? Vahel osutub endale andestamine väljakannatamatus kahetsuses isegi raskemaks kui teistele andestamine.

Väliselt on Natalie Wilderil, minu kangelannal romaanis „Miljardäri libakihlus”, kõik olemas. Ta on edukas, tasakaalukas, meeldiv ja lugupeetud. Kuid maski all on Natalie piinatud. Kuus aastat tagasi elas ta läbi naise halvima kogemuse – lapse kaotuse – ning ei süüdista kedagi peale iseenda.

Võtke Alexander Ramirez: intelligentne, jõuline ja perekonnaideele pühendunud. Ta on mees, kes on valmis astuma järgmist sammu – õige naisega. Kas see võiks olla tema salapärane ja kaunis Natalie? Kuid pärast särisevat algust põrkub nende suhe suure takistusega ja lööke tuleb aina juurde! Kuhjuvad väljakutsed muudavad aga Alexanderi üha otsustavamaks, et Nataliest saab tema pruut. Kuni saab teatavaks viimane saladus – komplikatsioon, mille Alex suudab ehk andestada, kuid mitte kunagi unustada.

Loodan, et te naudite Alexi ja Natalie lugu!

Parimate soovidega,
Robyn

Esimene

„Ma arvan, et see on meie tants.”

Valulikult teadlik maskuliinsest ihast oma selja taga, hammustas Natalie Wilder huulde – see oli katse maha suruda kogu keha haaravat värinat. Üle muusika pehmete helide kuulis ta mehe paitavalt mahedat häält, aga kas ta pidanuks teesklema, et ei kuulnud?

Mehe sõnad olid pigem käsk kui palve, kuid naine polnud see, keda võib lükata ja tõmmata. Vähemalt polnud ta enam see.

Siiski, täna õhtul oli ta huvitatud.

Romantiliselt valgustatud tantsupõrandal nihkus ta oma praeguse partneri haardest välja – see oli kena mees, kellega ta oli tutvunud viis minutit tagasi – ja pööras pilgu teise mehe silmapaari. Läbitungivaisse, võluvaisse, naervaisse tumedaisse silmisse.

Tema süda hakkas pekslema.

Seda meest tundsid kõik. Ta oli Hispaania päritolu, kütkestav, saladuslik – mõni võinuks isegi öelda ohtlik. Paari viimase minuti kestel oli naine salamisi jälginud, kuidas mees tantsusaali hämarast nurgast teda silmitses. Mehe nimi oli eksootiline eliksiir, mida ta ihkas tunda oma keelel.

Natalie kinkis talle naeratuse. „Alexander Ramirez, eks ole?”

Oonüksikarva silmad välgatasid, enne kui mehe kaulilt voolitud suu kaardus – suu, mis teadis, kuidas suudelda. Kuidas armastada.

Mees tõstis nüüd käe selle kuuma suu juurde ja pomises: „Sinu teenistuses.”

Täna õhtul saabudes oli naine imetlenud ooperimaja majesteetlikke merikarpe kuulsa Sydney sadama kohal. Sild oli sädelev kaar vasakul pool madalale vajunud täiskuud, mis kiirgas laisalt liikuvaid kullaribasid üle hämarikus loksuva vee. Too ebatavaline vaatepilt kahvatas selle mehe sundimatu, kuid siiski vastupandamatu pilgu kõrval.

Ole ettevaatlik, näis see ütlevat. *Lähene omal vastutusel.*

Ramirez oli kõike muud kui *kena*.

Alludes konkurentsile, tänas Natalie väljatõrjutud partner teda tantsu eest ja härra Ramirez võttis naise tugevate smokingisse rietatud käsivarte vahele. Aeglaselt keerlevate tulede vihma all hoomas naine tema tugevat iha ja mehelikku lõhna, mis oli nii puhas ja joovastav, et seksuaalne teadlikkus, mille see tekitas, oli peaaegu uimastav.

Kui mehe pöial Natalie abaluude vahel aeglasi ringe tegi, arvas naine heaks küsida: „Kas tantsupartneri väljatõrjumine pole pisut jultunud?”

Mees lausus ta huulte lähedal: „Ei.”

Naine kergitas kulme. „Nii lihtne vastus.”

„See oli lihtne küsimus.”

Naise pani värahtama tema häälevarjund, selle sensuaalne puudutus, mis oli nii õrn nagu sooja musta siidatlase riive. Kahtlemata oli see hulljulge, kuid ta tahtis seda uuesti tunda.

„Mul on veel üks küsimus.”

„Ole lahke.”

„Kas sul on kombeks üle rahvast tulvil ruumi naisi pilguga lahti riietada?”

Kui mees oma ilusa näo lähemale kallutas, vajus läikiv must juus ühelt poolt üle ta kulmu. „Tänaseni mitte.”

Naine muigas. Meelitus ei mõjunud.

„Sulle ei tulnud pähegi, et sinu uuriv pilk võib olla mulle ebamugav.”

„Ainult meeldival viisil.”

Naine naeris mahedalt. „Härra Ramirez, sa oled häbematu.”

„Ja sina oled ilus. Tegelikult nii ilus, et mul on kiusatus sind siit otse oma voodisse näpata.”

Ihasööst läbistas naise kõhu, pannes rinnanibud tema kleidi hõbevalge pihiku all jäigastuma. Mehe hüpnootiseeriv ja võrgutav pilk püüdis tema pilku.

Aga naine ei kavatsenud ilmutada mingit alistumise märki. Narritamine pakkus talle liiga suurt lõbu.

Ta pööras pilgu ära. „Ma ei usu, et see oleks sobilik vestlus siin, paljude juuresolekul...”

„Ma ei ole lõpetanud.” Kuumad sõrmeotsad triikisid naise selja tundlikku nõgu, peatudes tema ristluudel ja surudes õrnalt naise puusad endale lähemale. Ta

kummardus ligi, naise kael kaardus tahapoole ja mees puudutas avatud huultega tema huuli. „Kui sa oled alasti ja värised minu all ihast, siis õgin sind, kõigepealt kätega, siis suuga...”

Naine neelatas ja värises seesmiselt. „Ja mis siis saab?”

„Sa tead, *mis siis saab.*” Mees kissitas oma kalkuleerivaid silmi. „Sa ootad seda, *mis siis saab.*”

Naise süda peksles. „Kas keegi pole märku andnud, et sa oled uskumatult jultunud?”

Koletis turtsatas. „Keegi ei söandaks.”

„*Mina* söandaksin.”

„Nagu sa söandasid täna hommikul ühel pöörasel tunnil minu voodist lahkuda?” Mehe sõrmed laskusid allapoole, üle naise istmikukumeruse, vallandades tema soontes sensuaalse laavapurske. „Ma tõmbasin su tagasi ja sa jäid veel üheks tunniks. Ma oleksin pidanud sind keelitama veel kaheks tunniks jääma.”

Sulades seestpoolt väljapoole, teeskles naine üle õla vaatamist. „Sinu käed on pisut liiga madalal. Mida teised külalised ütleksid?”

Mehe naeratus venis laiemaks. „Õnnelik mees.”

Ohates libistas naine sõrmed üle mehe võimatult laia õla, seejärel ülespoole, et võtta kinni tema tugevast karedest lõuast.

Tema armsam oli kolme suurepärase kuu kestel nautinud nende intiimset võrgutusmängu niisama palju nagu tema ise. Iga päevaga, mis nad koos olid, oli erutus teineteise nägemisest – teineteise *puudutamisest* – aina kasvanud.

See teadmine oli nagu kääriv torm – jõuline, muutlik, vahel ohtlikult tume, teinekord säravalt hele. Aga tulevikust ei olnud juttu. Ega pidanudki olema.

Mõne inimese minevikku ei ole võimalik maha jätta.

Kuus aastat tagasi oli seitsmeteistaastane Tallie Wilder Constance Plainsist pidanud tunnistama, et ta on tõsiselt kaalule pandud. Seesmiselt vabisedes oli ta oma isa rauakaupluse müügiroomis Chris Nagarsile teatanud, et on õnnistatud olekus. Nad saavad lapse. Tema armsam oli käega tütarlapse tumedat juuksepahmakat sasinud, armastust vandunud ja järgmisel päeval linnast jalga lasknud. Täielikult löödud Tallie oli kogunud julguse kokku, et pühapäevase prae juures sellest oma vanematele rääkida.

Ta tahtis lapse alles jätta.

Lauaotsa juures istuv löödud Jack Wilder oli aeglaselt põidlad trakside taha haakinud ja Tallie vaene ema vaikselt salvrätti nutnud. Constance Plains oli vanamoe-line linn. Häтта sattunud tütarlapse ei unustatud ja neile ei andestatud, ja kahekümne nädala pärast tuleb ta ilmale.

Järgmisel kuul, tules koju toidupoes, kus Tallie siis töötas, unistades Constance Plainsist põgenemisest, soovides olla sõltumatu ja edu saavutamiseks küllalt nutikas, komistas ta ja kukkus raskelt sillutisele. Tema kõhtu läbistas terav valu ja püksikutesse voolas soe vesi.

Tema vanemad toimetasid ta kiiresti kuue voodikohaga haiglasse, kus ta enneaegselt sünnitas.